

Sv. Izidor, roľník

14. mája 2023 ✙ Svätec týždňa

Niet stavu na svete, ktorý by bol potrebnější a ktorý by poskytoval viac príležitosti k nábožnému životu, ako stav roľnícky. On je posvätený starozákonnými patriarchami. Keby roľníci dobre využili každú príležitosť, ako sv. Izidor – ako blažene by žili!

Životopisné údaje

Izidor sa narodil okolo roku 1070 v Španielsku v meste Madrid chudobným, ale poctivým rodičom. Rodičia nemohli poslať synka do škôl, vychovávali ho však v bázni Božej, často ho vodievali do chrámu, aby počúvaním slova Božieho sa dokonale naučil viere. Keď vyrástol, vstúpil do služby k madridskému mešťanovi a statkárovi menom Juan de Vargas a slúžil u neho až do svojej smrti.

V dome ďalšieho mešťana slúžila vysoko mravná a pracovitá panna menom Mária Torribiová de la Cabeza. Nemala žiadny majetok, na čo však Izidor nepozeral. On chcel manželku cnostnú, sporivú a pracovitú. Pán mu dovolil oženiť sa a on si vzal Máriu za manželku. A dobre pochodil. Bola mu dobrou a vernou manželkou. Nikdy nebolo počuť, žeby sa dohadovali alebo škriepili. Obaja boli jedno srdce, jedna myseľ. Keď im syn, ktorého im Boh požehnal, zomrel, dali sľub, že budú žiť ako brat a sestra. A tak aj bolo až do ich smrti.

Von Führich, *Sv. Izidor s anjelmi*, 1839

zdroj: wikimedia commons

Izidor zvykol hovoriť: «*Modli sa a pracuj!*» A touto modlitbou nemal na mysli len každodenné modlitby, ktoré má každý kresťan vykonávať; on tým myslel aj spravodlivé nábožné stýkanie sa vôbec. Vôľa Božia bola jeho pravidlom vo všetkom. Konal ku cti a chvále Božej v mene Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Bohu obetoval každú svoju prácu, svoje starosti, svoju námahu. Zavčas rána chodieval do blízkeho chrámu, aby bol prítomný pri prvej sv. omši. Niekedy tam ostal aj viac hodín a skrúšene sa modlil. Zlí ľudia ho ohovárali u pána, že preto chodieval každý deň do kostola a preto sa tak dlho modlieva, aby nemusel

pracovať. Jeho pán chcel sa o tom presvedčiť a odišiel raz zavčas rána do poľa.

Izidor bol práve v kostole a modlil sa. Keď pán prichádzal na pole, už zďaleka videl, že dva pluhy orú – v každom boli zapriahnuté dva biele voly. Keď prišiel bližšie, oba pluhy mu zmizli spred očí. Dvaja anjeli orali za Izidora. Zadivený nad tým, čo videl, šiel naspäť domov a ďakoval Bohu, že mu dal takého roľníka – a začal mať Izidora vo veľkej úcte a dokonca ho odvtedy len svojím bratom prezýval, a ako s takým, začal sa s ním deliť o celú úrodu.

Izidor svojou modlitbou nič nezameškal. Keď z kostola prišiel domov, hneď sa dal s chuťou do práce. Bolaže to radosť pozeráť sa, s akou vytrvalosťou aj tie najťažšie práce vykonával. Čím ťažšia bola, tým radostnejšie sa pustil do nej, s väčšou trpezlivosťou a chuťou pracoval. Keď mu šla ťažko od ruky, predstavil si Spasiteľa na kríži, ako horko mu muselo padnúť to dielo, keď musel trpieť strašnú pokutu našich hriechov. Keď pluh rukami riadil, zabávalo sa jeho srdce s Bohom, a požehnanie Božie nevystalo. Naplnilo sa pri ňom slovo Pánovo: *«Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a spravodlivosť Jeho, ostatné bude vám pridané.»* Keď prišiel čas žatvy, Izidorovo obilie stálo oveľa lepšie, než susedov, ktorí síce plní starosti vo dne aj v noci pracovali, do kostola však nechodili a pri ťažkej práci zlorečili, na Boha a dušu zabúdali.

Označenie ulice v Madride na počesť svätca

zdroj: wikimedia commons

Boh očividne požehnával výsledky práce Izidora, on však pri tom svojom požehnaní ani na chudobných nezabúdaval. Vedel dobre, že almužnou neschudobnie. Preto s radostným srdcom dával, čo mohol chudobným – žiadneho neodohnal od svojich dvier, ba aj z toho, čo nevyhnutne pre seba a svoju ženu potreboval, rozdeľoval. Z jedla, ktoré mu manželka pripravila, podelil najprv chudobným a len to, čo mu ostalo, užil.

Jedného dňa k nemu prišiel pocestný. Izidor vedel, že je hrniec už prázdny, a predsa poslal manželku, aby ho z kuchyne doniesla. Poslušná manželka išla bez slova pre prázdny hrniec, ale ako sa len začudovala, keď ho našla naplnený jedlom. Izidor s vrúcnyim poďakovaním Bohu nadelil týmto Božím darom chudobnému a nasýtil aj svojich domácich.

Keď sa raz dlhšie v kostole zdržoval a na hostinu, na ktorú ho priatelia pozvali, neprichádzal, iní pozvaní roľníci sa nad tým začali pozastavovať. Až keď sa už všetci najedli, vtedy prišiel Izidor a doviedol so sebou aj zástup chudobných, ktorí si robili nádej, že sa im ujdú zvyšky z hostiny. A hostia šomrali, lebo hostiteľ len

pre neho nechal trochu jedla. «*To stačí,*» riekol pokojne Izidor, «*nasýtim sa ja aj chudobní sluhovia Kristovi.*» A skutočne, v hrncoch sa našlo toľko mäsa, ako pred hostinou.

A nielen k chudobným bol láskavý, mal útrpnosť aj so svojimi hoviadkami a s dobytkom. Netrýznil, nebil a nepreklínal ho nikdy. Raz v zime viezol so svojím susedom obilie do mlyna. V hore videl množstvo vtákov, ktoré od hladu do snehu padali. Rozviazal vrece, odmietol sneh z cesty a na to miesto nasypal zrna. Sused sa mu vysmial, čo za pochatosť to robí. Keď však prišli do mlyna a obilie bolo pomleté, Izidor mal viac múky než očakával, áno, dokonca viac ako jeho sused.

Sochy sv. Izidora a bl. Márie de la Cabeza na priečelí Katedrály sv. Izidora v Madride

zdroj: wikimedia commons

Tak žil a pôsobil Izidor mnohé roky ako vzor a príklad nábožného a bohumilého roľníka. Už za jeho života ho poznalo a ctilo si ho celé Španielsko. Jeho a ženino srdce boli obrátené len k nebu, tam smerovala ich túžba a Boh ju aj vyplnil. Izidor, keď videl, že sa blíži hodina jeho odchodu z tohto života, prijal sv. sviatosti umierajúcich s takou vrúcnosťou, že všetkých prítomných k slzám pohol: a usnul tíško v Pánu, 15. mája roku 1130. O päť rokov neskôr zomrela aj jeho nábožná manželka, ktorú si v Španielsku ctia pod menom «Santa María de la Cabeza».

Svätý Izidor bol pochovaný na cintoríne pri kostole sv. Ondreja a Boh oslávil jeho hrob mnohými zázrakmi. O štyridsať rokov neskôr boli jeho ostatky prenesené do tohože kostola a neskôr do biskupskej kaplnky v Madride. Keď hrob otvárali, aby preniesli jeho ostatky do chrámu, našli celé jeho telo neporušené.

Z mnohých zázrakov, ktoré sa na príhovor sv. Izidora stali, uvedieme len jeden, jeho svedkom však bol celý Madrid. Keď kráľ Filip III. na svojej spiatočnej ceste z Lisabonu ťažko ochorel, všetci lekári zostali bezradní, nik neveril v jeho uzdravenie. Vzali teda ostatky sv. Izidora z chrámu a kňazi v slávnostnom sprievode ich niesli do paláca. Všeobecná modlitba veriacich bola vyslyšaná. Sotva vyniesli rakvu s ostatkami svätého z kostola, kráľa prešla zimnica, a keď rakvu priniesli do paláca, panovník bol celkom vyliečený. Kráľ dal potom vložiť ostatky svätého do striebornej, drahými kameňmi vyzdobenej rakvy, a biskup vyhlásil sv. Izidora za patróna mesta Madrid.

Pápež Pavol V. vyhlásil roku 1619 Izidora za blahoslaveného, a pápež Gregor XV. ho zaradil medzi svätých. Vyobrazuje sa ako roľník, za ním anjeli sprevádzajúci pluh.

Sv. Izidor

zdroj: wikimedia commons

Poučenie

Sv. Izidor bol chudobný duchom a všetky veci na svete pramálo si vážil. Svetské statky, bohatstvo, radovánky a úrady nezasluhujú si mnoho obetí: tie nerobia človeka lepším, ba naopak, sú prostriedkami k hriechu. Nejedna by snáď bol poníženejší, triezvejší, nevinnejší, keby bol menej bohatý. Sv. Izidor bol chudobným roľníkom a stal sa svätým.

Stav roľnícky býva často opovrhovaný. A predsa je to stav ten najpotrebnejší, ale aj najťažší. Nepriaznivé počasie často v okamihu skazí roľníkovi celoročnú prácu a úrodu. Kým druhí svoje práce vykonávajú v dome a chránení sú pred nečasom, zimou a horúčavou; roľník skoro celý rok pracuje – od skorej jari až do jesene, vo dne v noci, v mraze a horúčave, v daždi a víchriciach – pod holým nebom, aby sebe, ale aj remeselníkom a úradníkom živnosť zaopatril. A aká je jeho práca ťažká! Preto je roľnícky stav hoden všeobecnej úcty.

Ale ako každý stav má pre dušu pokušenie, má ho aj stav roľnícky. Roľník, keď nemá starosť o spasenie svojej duše, stáva sa často lakomým. Vie ako ťažko musí svoj každodenný chlebič vyhľadávať; z toho pochádzajú mnohé spory medzi roľníkmi. No aj pri tom všetkom je v roľníckom stave viac dobrých kresťanov, než v iných stavoch. Roľník žije v Božej prírode a denne pozoruje skutky Božej všemohúcnosti, dobroty a múdrosti: to ho budí k nábožnosti a k poriadnemu životu.

Daj, Bože, aby každý náš roľník nasledoval sv. Izidora, aby pri svojej krvopotnej práci na Boha, na svoju dušu a na svojich blížnych vždy pamätal. Každý roľník vie, že pozemské statky človeka neurobia šťastným; nech teda podľa príkladu sv. Izidora najprv vyhľadáva poklady nebeské; tie sú dokonalé a bez trpkostí, a nemusia sa pritom obávať, že ich minie.

Modlitba

Ó Bože, ktorý si sv. Izidorovi, Svojmu vyznávačovi, milosť ráčil popriať, aby pobožnosť zvláštnym spôsobom pestoval bez toho, žeby prácu svojho povolania zameškával, buď aj nám na jeho príhovor na pomoci, žeby sme pri všetkých svojich činoch Teba vyhľadávali a našli. Skrze Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho.

Amen

-mip-

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-izidor-rolnik/>